

LIGET+

hozzáadni, megvédeni, zöldíteni

Rátosi Noémi
Popa-Müller Victor-Dávid

Konzulens: Kemes Balázs DLA

Melléklet

Panna és a Liget

-Anya, Anya! Nem tudod merre van az esőkabátom? – kérdezte kétségbeesetten Panna anyukájától a lépcsőn leszaladva. Hogy miért kellett Pannának az esőkabát? Nagyon egyszerű a válasz. Esett.

Jó, nem csak ennyi, hiszen ezen a napon adják át az új pavilont az iskolának, és a gyerekek most mehetnek először a titokzatos oázisba.

-Kincsem, felakasztottam a szekrényedbe, ott lóg a piros kabátod mellett! De vedd fel alá még ezt a pulcsit is, nehogy megfázz nekem! – mondta, és ezzel a lendülettel egy jó vastag kötött pulóvert adott kislánya kezébe.

Panna már nagyon izgatott volt. Alig várta, hogy megérkezzen a busz, hogy találkoz hasson a legjobb barátnőjével Ninával, és jól kibeszélhessék, hogy mennyire várják már az új osztályterem felavatását. Panni és Nina már ovis koruktól ismerik egymást, és azóta a legjobb barátnők.

A busz megérkezett, Nina pedig ott ült a 2. ablaknál és csillogó szemekkel várta a kislányt. Olyanok voltak, mintha egy éve nem látták volna egymást (pedig csak egy hétvége telt el utolsó találkozásuk óta). Miközben utaztak, végig arról fantáziáltak és ötletelgettek, hogy vajon milyen lesz a közösségi termük és mikor láthatják már. Vajon lesznek-e virágok, kényelmes ülőhelyek, vagy akár csúszda? Minél többet gondolkoztak ezen, annál izgatottabbak lettek. Kis idő múlva a jármű nyikorogva megállt, a két kislány pedig leugrott az utolsó lépcsőfokról és sietve az iskola kapuja felé vették útjukat. Minél közelebb értek, annál több ismerős arccal, baráttal találkoztak, akiken ugyanúgy látszódott, hogy majd kibújnak a bőrükből. A tanárok „Liget” néven említették az újonnan kialakított közösségi teret a diákoknak, így ők is ezt a szót használták.

Amikor beértek az épületbe, hatalmas, az átlagosnál is nagyobb zsisongás vette körül őket. Mindenki a ligetről beszélt. A két kislány elindult fel a lépcsőn a termük felé, ami az első emeleten volt. Amikor a lépcsőfordulóba értek nagyon meglepődtek. Tudták, hogy a lépcsővel szemben lehet majd kimenni a pavilonhoz, de arra nem számítottak, hogy a természettudományi szertáruk helyett egy nagyobb zsisongó fogja őket fogadni. A falat elbontották, és egy kis beugró, leülős rész lett kialakítva, azonban ebből alig lehetett valamit látni, mert rengetegen ücsörögtek ott. Az ablaknál álltak a legtöbben, ahonnan rá lehetett látni a tornaterem felújított tetejére, a Ligetre.

A tető, amin ki lett alakítva a különleges tanterem eddig kihasználatlanul állt. A két lánykának felcsillant a szeme, majd megpróbálták a tömegben átfurakodni egymás kezét fogva a hatalmas ablakokhoz, hogy lássák, mi van odakinn. Nagy nehezen, de sikerült felmászniuk a rámpán az ablak mellé. Egy kislány feje fölött - aki a pisze orrát és tenyerét az ablakra nyomva csodálkozva nézett ki a pavilonra - sikerült kipillantaniuk. Huncutul egymásra néztek, és az izgalomtól kipirulva, mintha egy nagy kő gördült volna le róluk, nagyot sóhajtottak a látvány által okozott boldogságtól. Paradicsom. Biztosan így nézhetett ki az is, amiről a Bibliában olvasott, gondolta Panni.

Amerre a szem ellátott, minden csupa növény és virág volt, a legszínpompásabb virágok, amit Panni valaha látott. Bár még nem mehettek ki, mert csak becsengetés után került sor a felavató ünnepségre, de már érezték a csodálatos és mámorító illatokat, amiket a virágok ontottak magukból. A Liget madarai a madáretetőkben és a korláton csicseregve pihentették szárnyaikat.

Amikor jobban szemügyre vették a tetőt, észrevették, hogy egy fagerendákból és lécekből készített pavilon is áll középen, a növények ölelésében.

-Bárcsak minden órát itt tartanának kinn! - sóhajtotta Nina. Panni teljesen egyetértett vele. Elképzelte, hogy mennyire csodálatos lenne, ha a napsütésben, vagy akár az esőben (mivel teteje is volt) Árpi bácsi itt tartaná a környezetórát, és testközelből tanulhatnának a különböző növényekről, állatokról, az időjárásról és a természettudatosságról.

Az álmodozást és fantáziálást hirtelen félbeszakította a hangos csengő. Eljött a várva várt idő, mindenki együtt morajlott fel és indult el gyorsan a tornaterembe, ahol a felavató ceremóniát tartották. Mint valami hullám, úgy hömpölygött le az egész iskola a lépcsőkön, és tódult be a csarnokba, ahol már a tanárok várták a diákokat. Mindenki leült szépen a saját osztályukhoz, és elcsendesedett. Ez meglepő volt, mert az ilyen iskolagyűléseken általában a diákoknak be nem állt a szájuk. De most nem. Ebből is látszódott, hogy mindenki izgatott volt és feszülten várták, hogy megnézhessék az új és kicsit sem szokványos tantermet.

A tetőn. Komolyan, ez kinek jutott az eszébe? Mennyire elborult és ötletes egyben, gondolta Panna. Eszébe jutott, hogy a múltkor is a másik iskolából átjöttek a diákok és megrongálták a futópályájukat. Nem volt szép tőlük, de a tanteremnek ettől már nem kell félnie, mert biztonságban van, mosolyodott el Panna. Majd hirtelen feleszmélt, mert az igazgató már elkezdte a beszédét. Kicsit unalmas és száraz volt, pár szót hallott meg ebből Panna: BME, építészmérnök hallgatók, pályázat. Nem különösebben értette, de nem is érdekelte, mert a fantáziája újból elcsábította. Bár nem látott sokat a pavilonból, amikor az ablaknál állt, de ez nem állította meg őt abban, hogy elképzelje, milyen is ott lenni.

Elképzelte, ahogy a nagyszünetben kiülnek Ninával, csacsoghatnak és közben hallgathatják a fák susogását és a madarak csicsergését. Kicsit hosszú ideig fantáziálhatott erről, mert amikor újból feleszmélt, már mindenki felállt, és indult az osztályába, kivéve a nagyok, a nyolcadikosok. Ők nézhették meg először a pavilont. Panni felnézett a végzős diákokra. Annyival nagyobbak és okosabbak voltak nála, alig várta, hogy ő is nyolcadikos lehessen, és rá is így nézzen fel a többi diák.

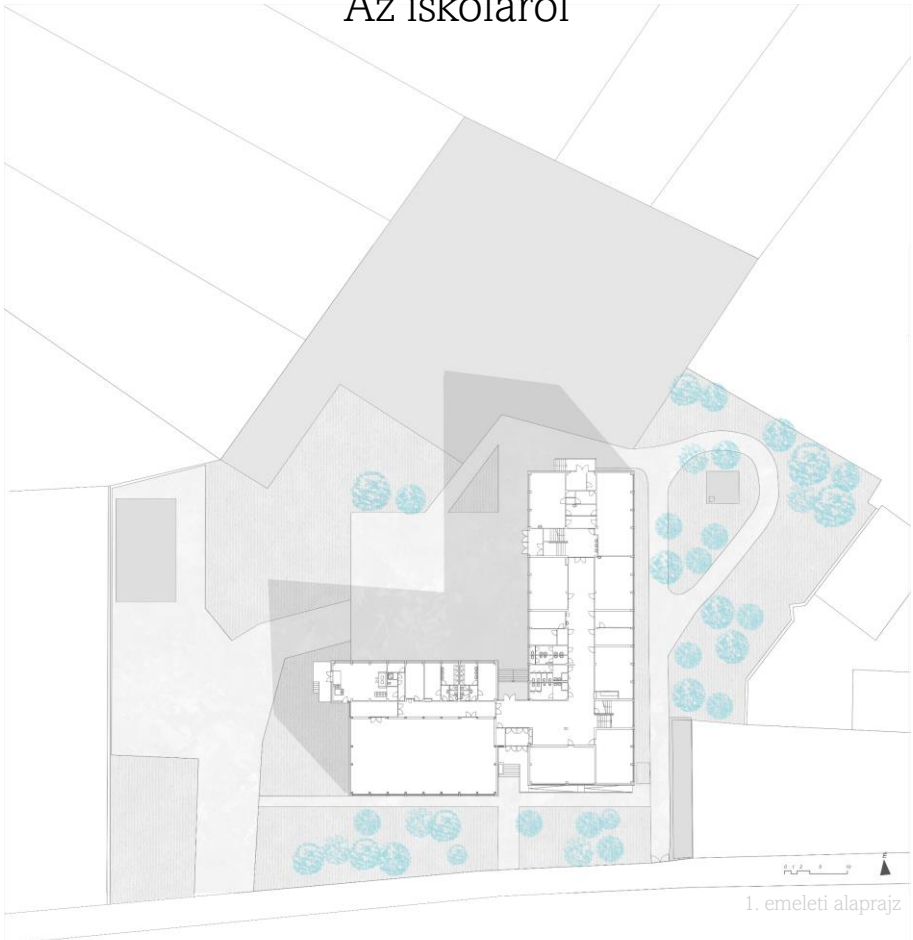
Amikor a legtöbb diák már elhagyta a tornatermet, odament hozzájuk az osztályfőnökük, és felkísérte az egész osztályt a termükbe. Sajnos várniuk kellett kicsit, de nem unatkoztak. Körbe ültek és a Ligetről beszélgettek, hogy milyen órákon fogják használni és mennyi mindent tudnak majd ott csinálni, majd le kellett rajzolniuk azt, ami legelőször jut az eszükbe. Voltak, akik növényeket, mások együtt játszó pálcikaembereket vagy magát a pavilont rajzolták le. Éppen, amikor a rajzokat kirakták a falra, jött a felügyelő tanár. Mehettek! -mondta. Az osztály egy emberként kiáltott fel örömeiben, mintha a V-betű került volna fel a táblára a tanév utolsó napján. Mindenki egyszerre özönlött az ajtóhoz. Emiatt kis fegyelmezésre volt szükség, hogy ne egyszerre rohamozzák meg a szertár helyén kialakított zsidongót, ami a Liget kijárata is volt. Szépen párba álltak, majd elindultak a folyosón. Mindenkinek hevesen vert a szíve, érezték, hogy valami igazi csoda vár kinn rájuk. Amikor befordultak a folyosón, a lányok megpillantották a mobilbútorral kialakított zsidongót a tömeg nélkül. Egy rámpán mentek fel, ami mellett végigfutottak a beépített padok. A tanár hátrafordult a gyerekek felé, és azt mondta: -Ne vesztésétek el az eszeteket, amíg ki nem ér mindenki a tetőre. Az ajtó előtti nagyobb térben várjatok meg! -majd ezzel a mozdulattal szélesre tárta az ajtót. Bár nehéz volt, de mindenki visszafogta magát, és rohanás és lökdösődés helyett szépen rendezetten léptek ki a teraszra. Panna el sem hitte, hogy végre kinn állhat. Sokkal varázslatosabb volt, mint ahogy elképzelte. Sok virág, madárcsiripelés, jobb oldalt pedig gyönyörű örökzöld tuják díszítették a teret. Amikor végre összegyűlt az egész osztály, a tanár vezetésével a pavilon felé sétáltak. Mindenfelé magasságások voltak, ülőhelynek kialakított tárolóládákkal., a madáretetőket és madáritatókat pedig lehetetlen volt nem észrevenni. A pavilonnak érdekes kialakítása volt, mivel voltak teljesen fedett és csak deszkázattal hézagosan fedett részek. A tető legvégén egy teljesen befűvesített terület volt, középen pedig maga az osztályterem helyezkedett el. Persze ez sem volt hagyományos osztályterem, mivel padok helyett ülőhelyek voltak lerakva körbe, a különböző tereket pedig kúszónövényekkel befuttatott paravánok választották el egymástól. Pannának egyből az új kedvenc helyévé vált a Liget. Nem csak azért, mert barátságos, csendes és természetközeli volt, hanem mert csodálatos kilátás nyílt az iskola udvarára. Egy szóval tökéletes volt.

Nagykáta

Budapesttől nem messze egy kisvárosban, Nagykátán járunk a Váci Mihály Katolikus Általános Iskolában. A szűk folyosókat zsibongó gyerekek hada tölti meg és az udvaron önfeledten játszó diákok nevetése szűrődik be a tantermek ablakán, ennek ellenére a környék mégis nyugodt és csendes. Bár az iskola mellett egy piactér és a hozzá tartozó parkoló helyezkedik el, de ezek csak hétvégén töltődnek fel élettel.

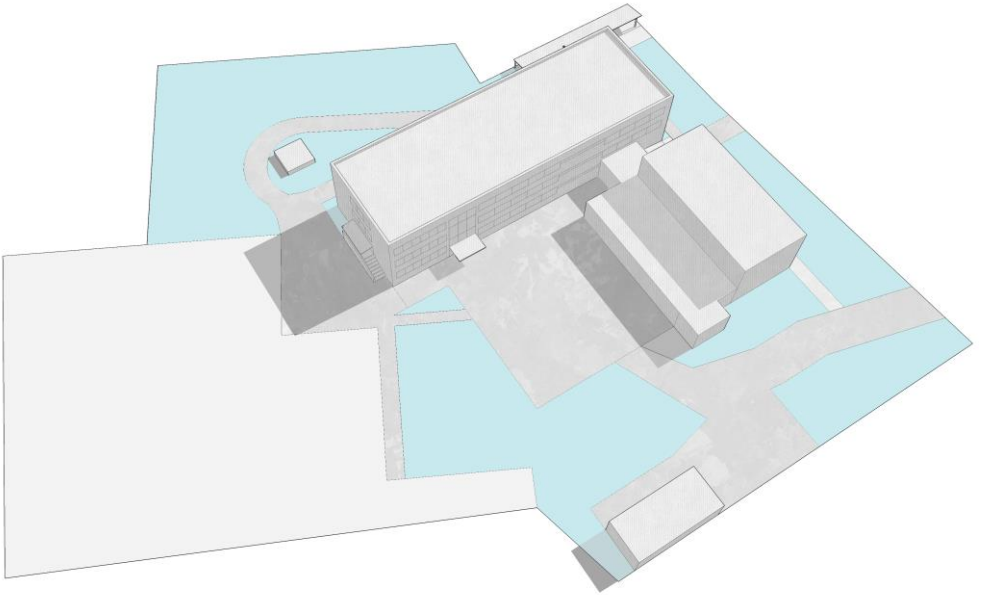

Az iskoláról

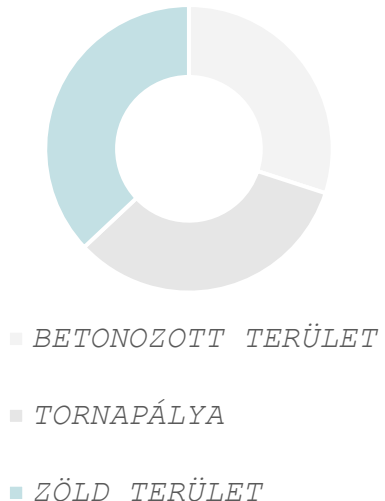

Az iskola 2 fő épületrészre bontható: a főépületre és a tornateremre. A főépület egy teljesen hagyományos iskolatípus, három szintes középfolysós elrendezésű. Erre fűződnek fel az osztálytermek és különböző szertárak, mosdók és tanári szobák. A tornaterem és a hozzá kapcsolódó funkcionális helységek (pl. mosdók és öltözők) pedig egy üveg folyosóval csatlakoznak az iskola nagyobb épületéhez. Sajnos a folyosókon kevés a természetes fény, csupán azok végén található ablak, és nagyobb közösségi térrel, például aulával egyáltalán nem rendelkezik az iskola.

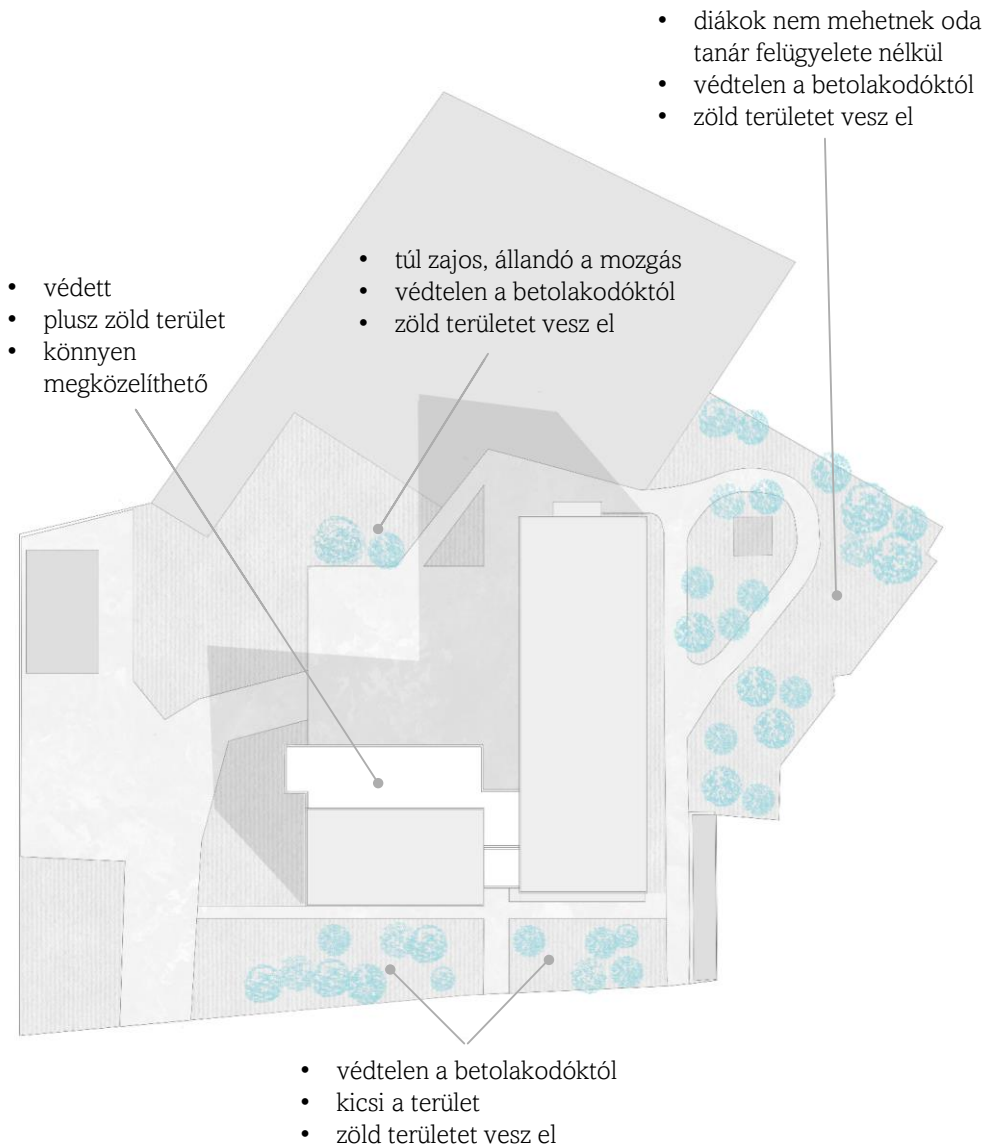
Az udvar

Az iskola udvarát 3 típusú tér határozza meg, a zöld területek, a lebetonozott részek és a tornapálya. Bár a zöldterületek foglalják el a legnagyobb részt (37%), azonban ez így is kevés. Az OTÉK szabályzata szerint a beépítetlen területek felét füves, növényekkel beültetett résznek kellene elfoglalnia. Ebből adódik, hogy nem elvenni, hanem inkább hozzáadni szeretnénk zöld területet az iskolához.

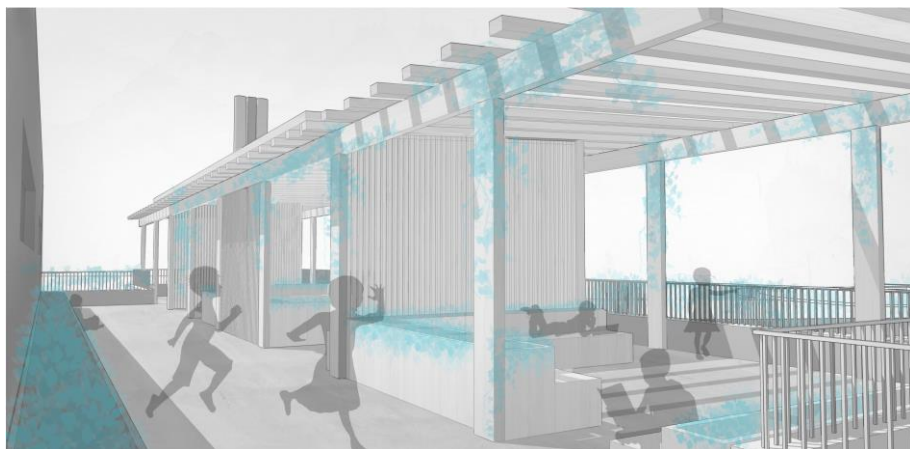

Pavilon helye

A pavilonról

Egy olyan pavilon megalkotása a célunk ahol a diákok a tanórák keretein belül, vagy akár szabadidejükben minőségi időt tudnak tölteni egymással és tanáraikkal. Azonban nem csak egy közösségi teret szeretnénk alkotni, hanem egy természetközeli helyet is egyben, ahol akár testközelből is tudnak tanulni a gyerekek a környezetükről, megtanulva a környezettudatos életet, hogy lehetőségeik szerint minél kisebb ökológiai lábnyomot hagyjanak maguk után. Tehát fő célunk volt, hogy közösségi helyet, plusz zöldterületet adjunk az iskolának. A közösségi és tantermet a tornaterem mellett elhelyezett öltözők tetején alakítottuk ki, így nem kell elvennünk zöldterületet az iskolaudvartól, hanem még többet tudunk adni neki. A közösségi tantermet fából és a tetőn található leterhelő betonlapokból alakítottuk ki.

Alaprajzok

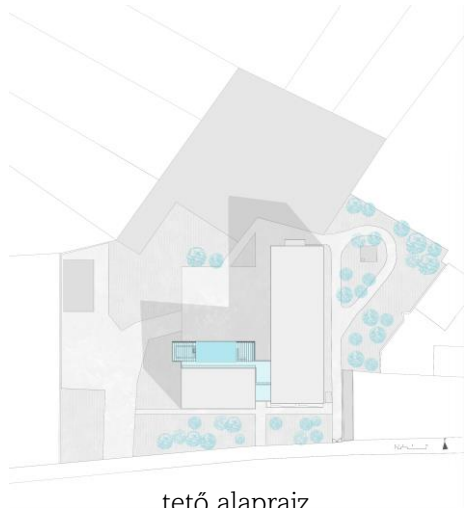
földszint alaprajz

1. emelet alaprajz

2. emelet alaprajz

tető alaprajz

Homlokzatok

Déli homlokzat

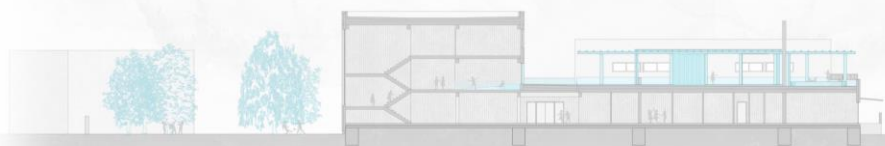

Nyugati homlokzat

Északi homlokzat

Metszetek

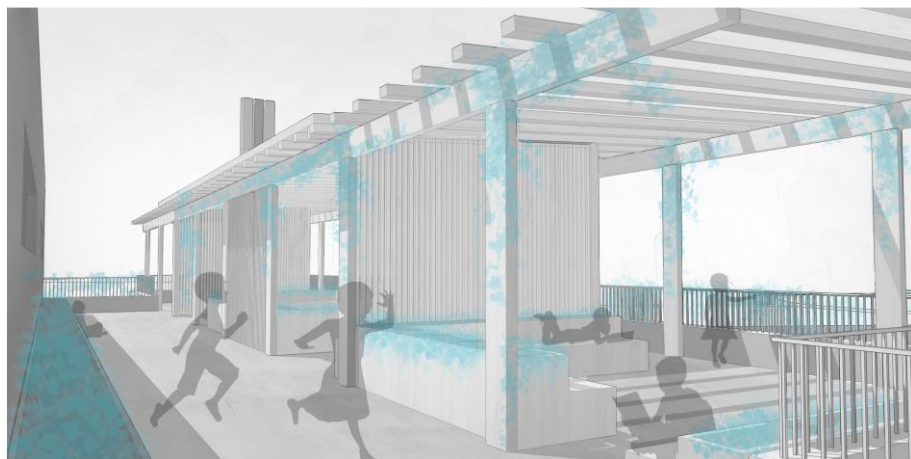

Északi metszet

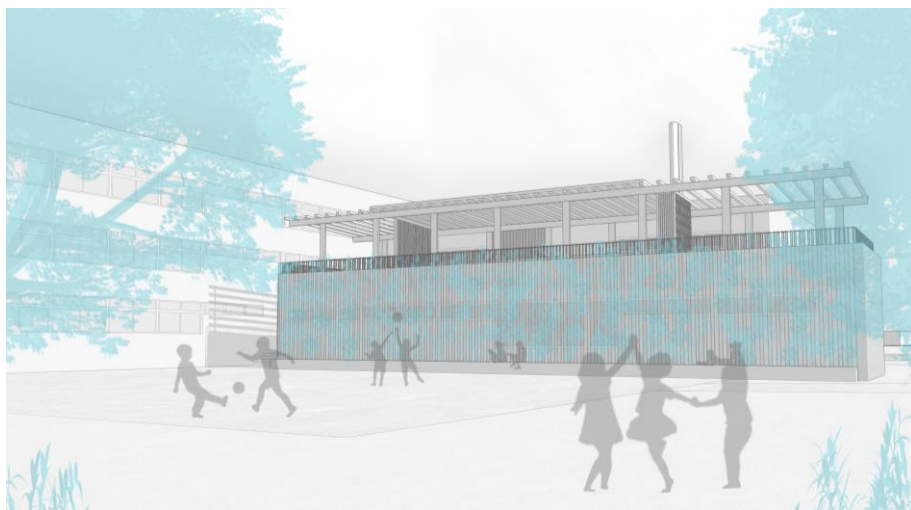

Nyugati metszet

Látványtervek

A közösségi tér előtti homlokzat sajnos nem túl impozáns, így ezt eltakarjuk korláttal, ami egészen a földig ér. Erre a rácsra növényeket futtatunk fel, elé pedig egy többfunkciós padot helyezünk el, ami tárolóként is tud funkcionálni. Ezzel a megoldással egy izléses homlokzatot kapunk, ami ideális különböző események, ünnepségek háttérének.

Első emeleti zsibongó

A pavilon megközelítéséhez nem kell elhagyni az iskolát, mivel az első emeleten, a lépcsőkarral szemben kialakított zsibongón keresztül lehet kijutni a tetőre. A kijutást egy fából készült mobil bútor segíti, ami nem csak rámpa, hanem leülő funkcióval rendelkezik, így egy kisebb közösségi tér is létre tud jönni az iskolában. Ez azért is előnyös, mivel az iskolának nincsen egyáltalán közösségi tere, például aulája.

Növénykatalógus

A teraszon minél több fajta hazai virágot és gyógynövényt szeretnénk elhelyezni, hogy a gyerekek ne csak a tankönyv lapjain lássák ezeket a növényeket, valamint minél színesebbé szeretnénk tenni a helyet, hogy egy barátságos és hívogató teret tudjunk létrehozni.

Közönséges lizinka

Százforintos földpe

Mezei ticszem

Kereklevelű kapotnyak

Bojtorjános párló

Réti fűzfény

Közönséges orbáncfű

Mezei Katáng

Piros mécsvirág

Liget+

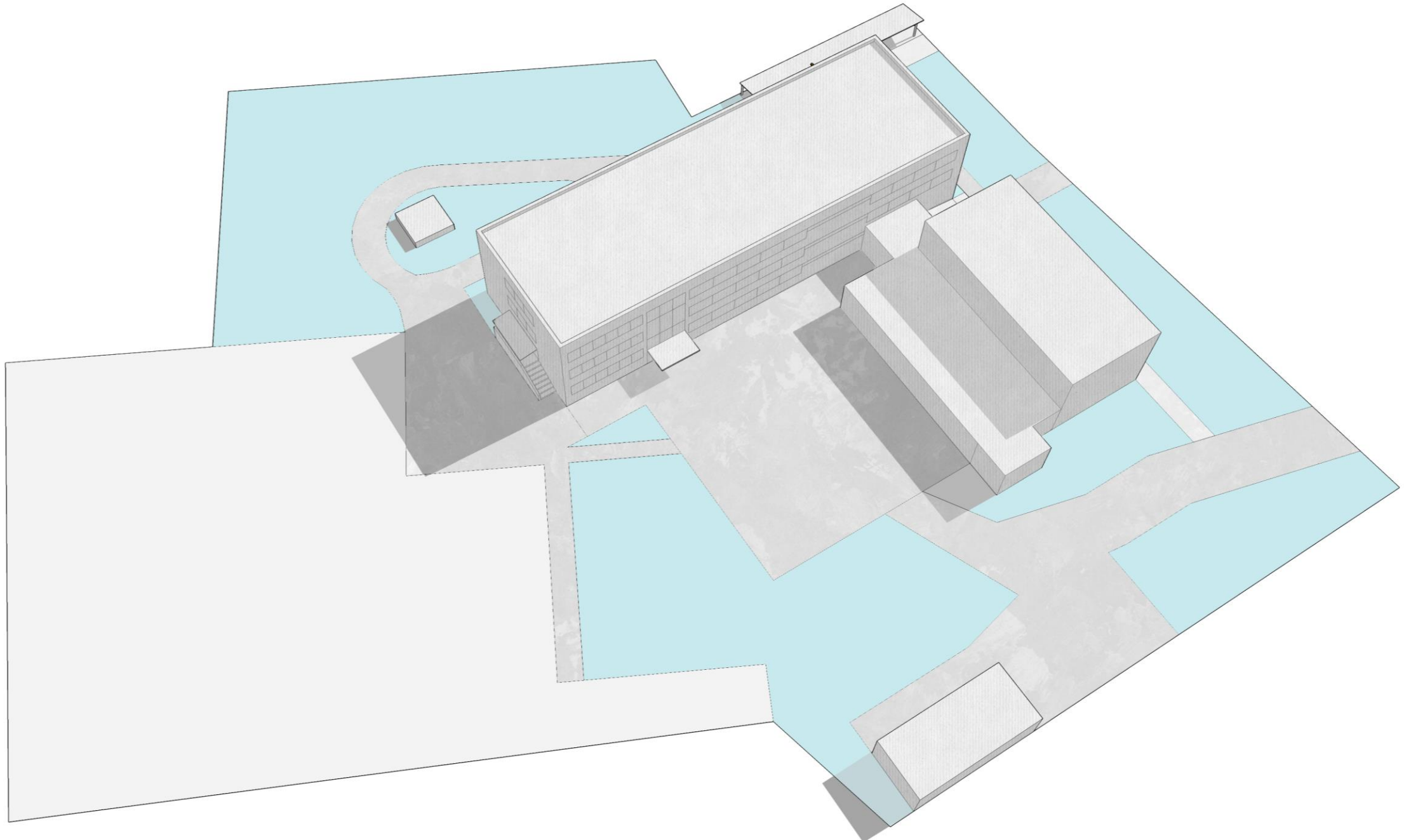
Hozzáadni, Megvédeni, Zöldíteni

Ökopavilon

Rátosi Noémi Popa-Müller Victor-Dávid
Kemes Balázs DLA
BME Lakóépülettervezési Tanszék, TDK 2021.

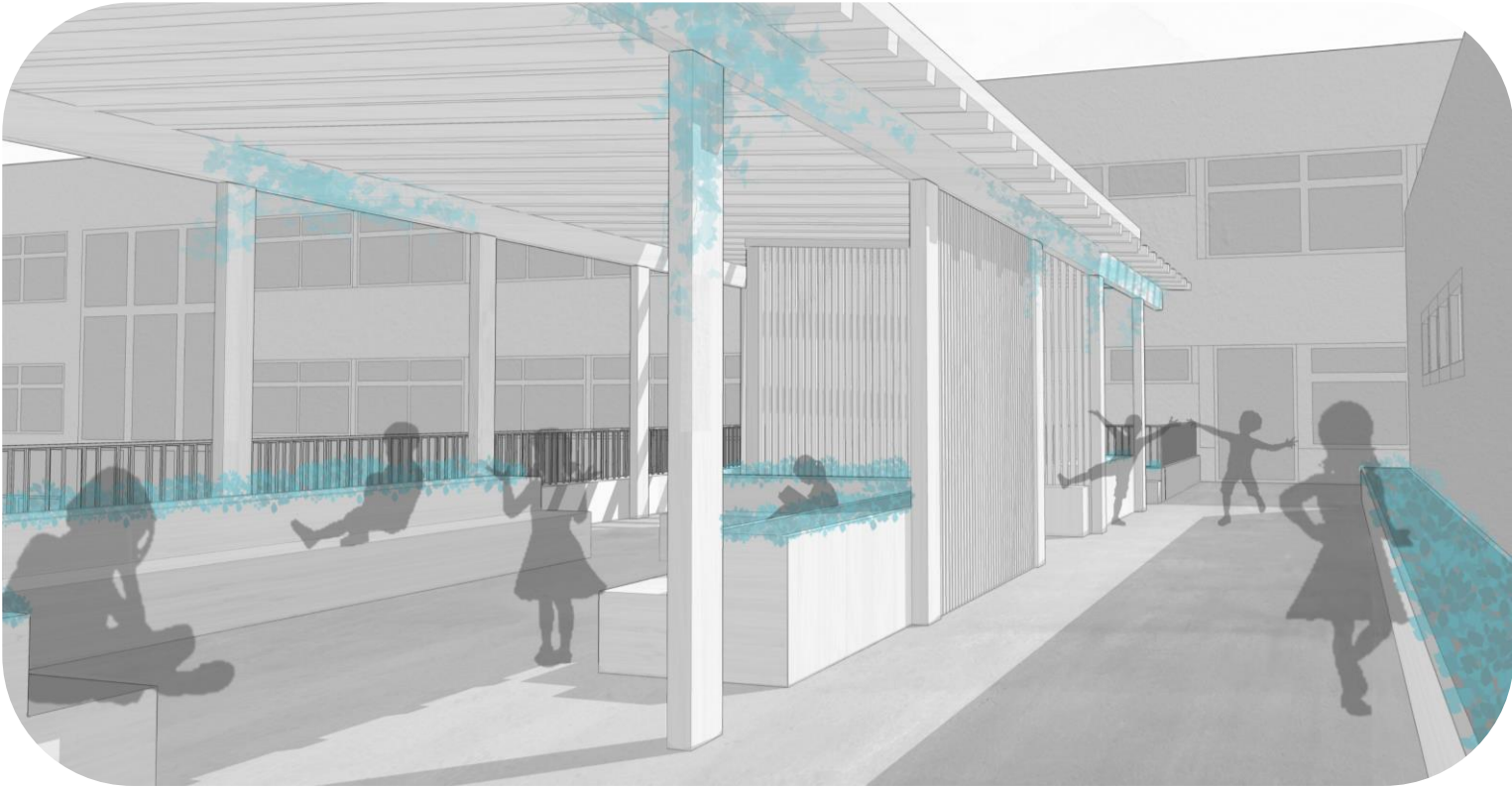

- BETONOZOTT TERÜLET
- TORNAPÁLYA
- ZÖLD TERÜLET

Az iskola udvarát 3 típusú tér határozza meg, a zöld területek, a lebetonozott részek és a tornapálya. Bár a zöldterületek foglalják el a legnagyobb részt (37%), azonban ez így is kevés. Az OTÉK szabályzata szerint a beépítetlen területek felét füves, növényekkel beültetett részeknek kellene elfoglalnia. Ebből adódik, hogy nem elvinni, hanem inkább hozzáadni szeretnénk zöld területet az iskolához.

Budapesttől nem messze egy kisvárosban, Nagykátán járunk a Váci Mihály Katolikus Általános Iskolában. A szűk folyosókat zsinbongó gyerekek hada tölti meg és az udvaron önfelédten játszó diákok nevetése szűrődik be a tantermek ablakán, ennek ellenére a környék mégis nyugodt és csendes. Bár az iskola mellett egy piactér és a hozzá tartozó parkoló helyezkedik el, de ezek csak hétvégén töltődnek fel élettel.

- védett
- plusz zöld terület
- könnyen megközelíthető

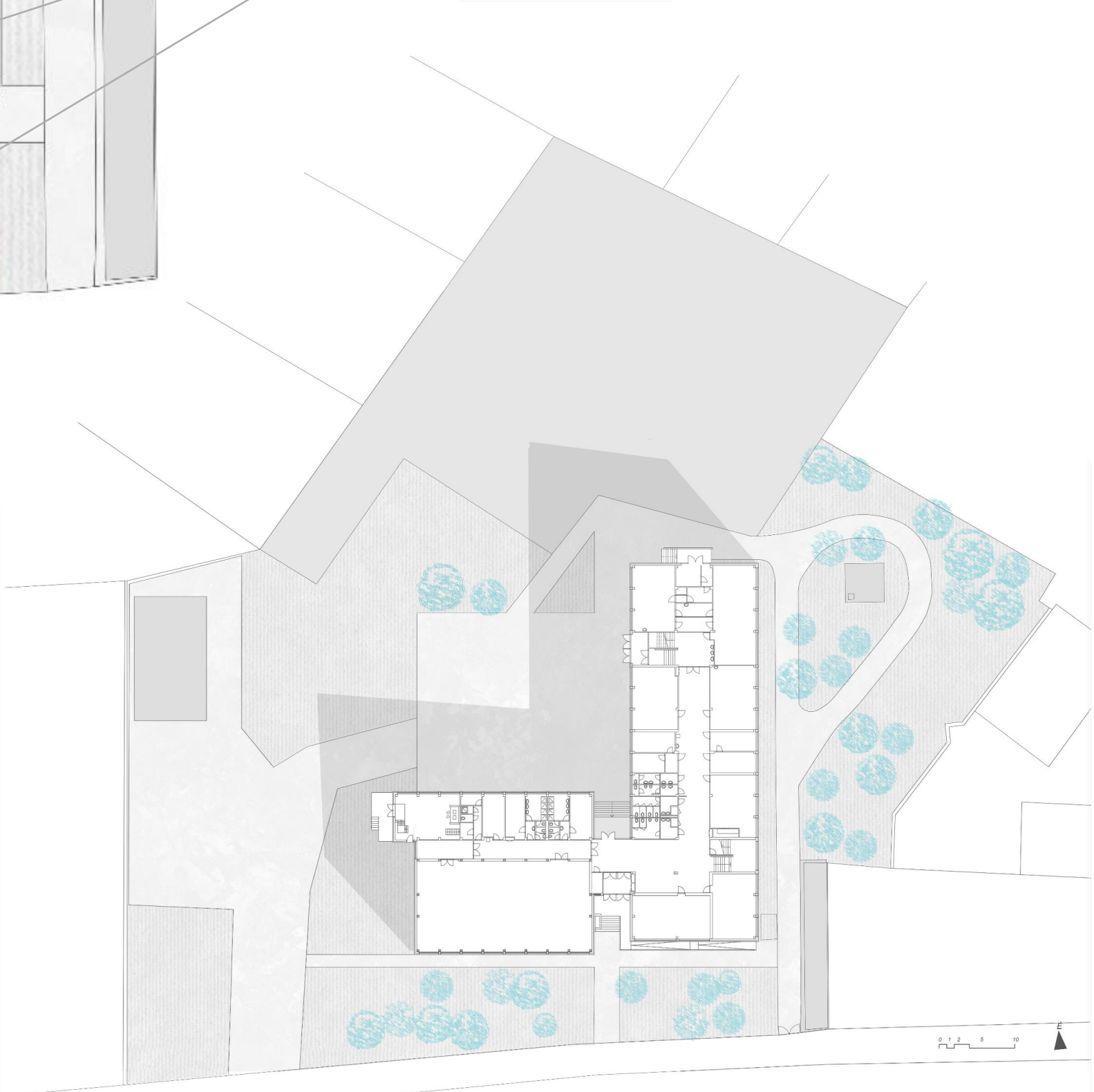
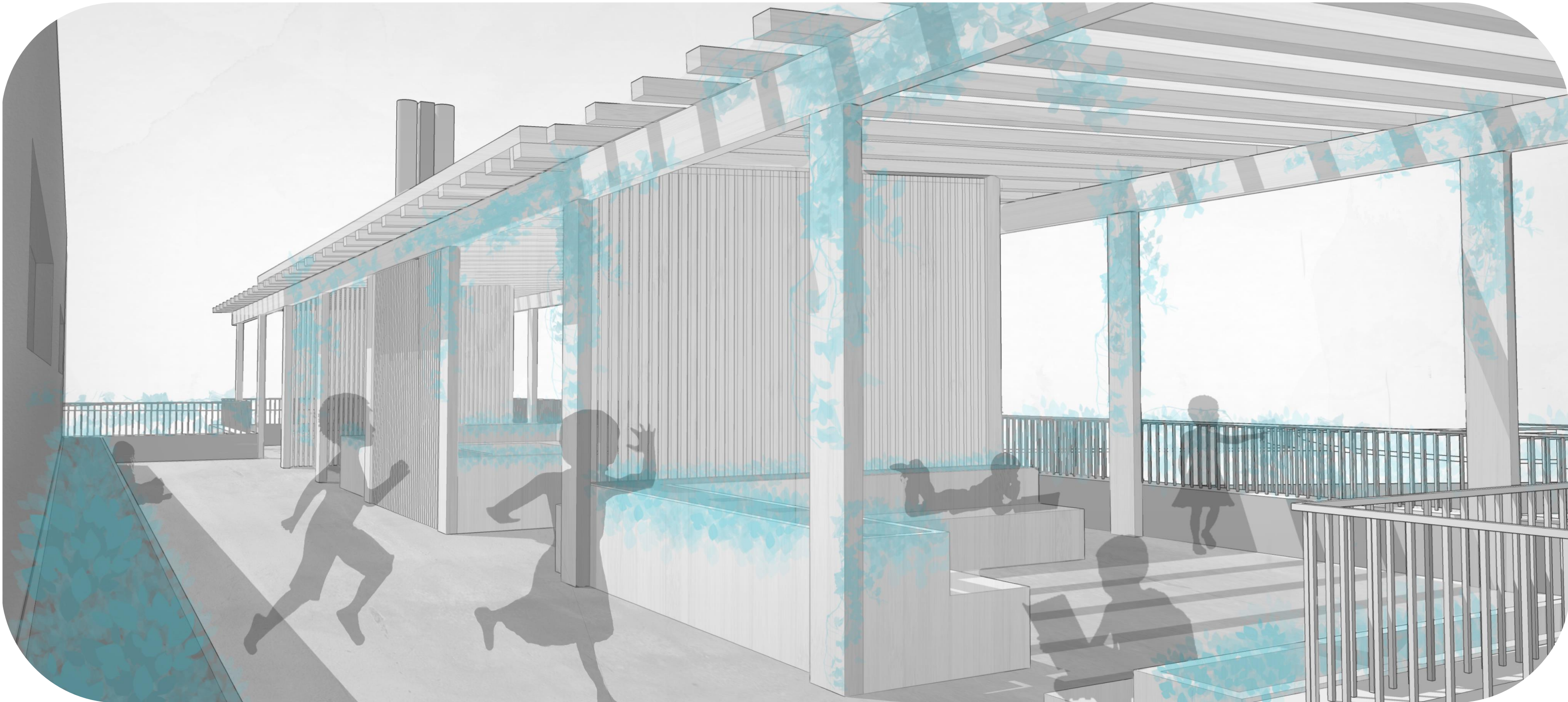
Egy olyan pavilon megalkotása a célunk ahol a diákok a tanórák keretein belül, vagy akár szabadidejükben minőségi időt tudnak tölteni egymással és tanáraikkal. Azonban nem csak egy közösségi teret szeretnénk alkotni, hanem egy természetközeli helyet is egyben, ahol akár testközelből is tudnak tanulni a gyerekek a környezettükről, megtanulva a környezettudatos életet, hogy lehetőségeik szerint minél kisebb ökológiai lábnyomot hagyjanak maguk után. Tehát fő célunk volt, hogy közösségi helyet, plusz zöldterületet adjunk az iskolának. A közösségi és tantermet a tornaterem mellett elhelyezett öltözők tetején alakítottuk ki, így nem kell elvinnünk zöldterületet az iskolaudvartól, hanem még többet tudunk adni neki. A közösségi tantermet fából és a tetőn található leterhelő betonlapokból alakítottuk ki.

- túl zajos, állandó a mozgás
- védetlen a betolakodóktól
- zöld területet vesz el

- diákok nem mehetnek oda tanár felügyelete nélkül
- védetlen a betolakodóktól
- zöld területet vesz el

- védetlen a betolakodóktól
- kicsi a terület
- zöld területet vesz el

Az iskola 2 fő épületrészre bontható: a főépületre és a tornateremre. A főépület egy teljesen hagyományos iskolatípus, három szintes középfolysós elrendezésű. Erre fűződnek fel az osztálytermek és különböző szertárak, mosdók és tanári szobák. A tornaterem és a hozzá kapcsolódó funkcionális helységek (pl. mosdók és öltözők) pedig egy üveg folyosóval csatlakoznak az iskola nagyobb épületéhez. Sajnos a folyosókon kevés a természetes fény, csupán azok végén található ablak, és nagyobb közösségi térrel, például aulával egyáltalán nem rendelkezik az iskola.

Liget+

Hozzáadni, Megvédeni, Zöldíteni

Ökopavilon

Rátosi Noémi Popa-Müller Victor-Dávid

Kemes Balázs DLA

BME Lakóépítettervezési Tanszék, TDK 2021.

A pavilon megközelítéséhez nem kell elhagyni az iskolát, mivel az első emeleten, a lépcsőakkal szemben kialakított zsebongon keresztül lehet kijutni a tetőre. A kijutást egy fából készült mobil bútor segíti, ami nem csak rámpa, hanem leülő funkcióval rendelkezik, így egy kisebb közösségi tér is létre tud jönni az iskolában. Ez azért is előnyös, mivel az iskolának nincsen egyáltalán közösségi tere, például aulája.

Elsősorban egy közösségi teret szeretnénk alkotni, ahol a gyerekek pihenhetnek, olvashatnak, beszélgethetnek és játszhatnak egymással a szünetekben, vagy napközben, mindeközben a természet közelében lehetnek, ami jótékony hatással van a fejlődésükre és a teljesítményükre.

